

taller de nous creadors

Carme Dolz Peidro va néixer el 1975, i és llicenciada en pedagogia. Ha publicat en format digital en col·laboracions a Paper de Vidre, i en format paper en reculls de contes de diversos autors. Va guanyar el Premi Càlam de Torroella de Montgrí el 2012 i va quedar finalista en el Premi Vent del Port de Tremp el 2012. Escriu de forma puntual al seu blog, *carmedolz.wordpress.com*.

Tarda de Reis

Parlàvem durant hores, assegudes davant per davant a la taula verda de vores negres i potes de ferro amb pics de rovell de la cuina. Llàstima que només ho féssim les tardes de Reis dels tres últims anys, mentre els nens miraven la tele al menjador i els homes reien fort i fumaven caliqueños a l'última quina de Nadal del poble. Tu i jo. Estiràvem aquelles últimes estones de digestius fins a esfilagarsar-les ben fines, per així poder teixir millor els records, donant-los forma de coixins que em donessin consol per quan aquells moments ja només existissin en la memòria. Quan era hora de recollir i de desfilars ja m'ho deies, amb els ulls apagats per

la por, que algun dia ja no estaríem juntes, que potser aquella havia estat la nostra última tarda de Reis. Teva i meva.

Hi penso ara que aquesta maleïda maleta no es vol tancar. Per molt que hi faci força amb les mans, amb els genolls, per més que intenti fer-la callar amb tot el meu pes; però els teus records en vessen per les costures i els he d'anar recollint de terra, cabdellant per poder-los tornar a teixir en el moment en què en tingui ganes o forces o totes dues coses alhora. Jo, només jo.

Ha arribat el moment, veig, de decidir quines d'aquelles instantànies plenes de paraules, de co-

*Aquesta maleïda maleta no es vol tancar.
Per més que intenti fer-la callar amb tot el meu pes,
els teus records en vessen per les costures*

> **Il·lustracions: Mar Vivó i Codina** és llicenciada en Belles Arts i diplomada en Arts i Oficis en l'especialitat de restauració arqueològica. Ha fet classes de dibuix i pintura i il·lustracions per a les revistes *Senhal*, *Lateral*, i la mateixa *Revista de Girona* entre d'altres. Actualment, és professora d'extraescolars artístiques en una escola de Girona.

lors i de perfums, abandono per poder emprendre de nou el viatge.

És aleshores quan una pila de frases amb moral, que em són estranyes i alhora properes, escrites en tipografies diverses dins del mateix full, passen per davant dels meus ulls, com ho feien les diapositives que m'obligaves a veure quan tornaves de viatge, les que em feien aclucar els ulls i fer cops de cap quan no miraves, de pur avorriment. Un altre record esfilagarsat.

Però d'aquest no me'n puc desfer, que tu ja no hi ets i al recordatori no hi diu res de diapositives, d'ulls clucs ni de capcinades d'amagatotis. Res.

Ho veus com, de tan pesada i aclaparadora que eres, és normal que et trobi a faltar? Ocupaves —inundaves!— tot el meu jo amb el teu tu. Però ara el teu tu ja no hi és i ha deixat un buit tan gran dins meu, el meu jo té tanta pista per córrer, que en sent agorafòbia, de la teva absència. Per això jo ara només necessito triar entre ecos què deixo després de tant remenar. I tancar la maleïda maleta de records, ara que els nens —que ja no són nens— dormen a casa seva i no toca obrir-la fins a la propera tarda de Reis.

CARME DOLZ

Però d'aquest no me'n puc desfer, que tu ja no hi ets i al recordatori no hi diu res de diapositives, d'ulls clucs ni de capcinades d'amagatotis. Res